LITERAE S.MI D. N. D. SIXTI PAPAE V.

De Visitandis Liminibus Apostolorum.

ROMAE,

Apud Hæredes Antonij Bladi Impressorès Camerales.

M. D. LXXXVI.

SIXTVS Episcopus seruus seruorum DEI; Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANVS Pontifex, Beatissimi Petri Apostolorum Principis successor, in altissima militantis Ecclesiæ specula, diuina dispositione, collocatus, ex credito sibi Apostolicæ seruitutis officio oīum Ecclesiarum sollicitudinem habere, totiusq; Dominici Gregis, qui vnius sanctæ Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ per vniuersum Orbem terrarum diffusæ, sacro ouili concluditur, curam gerere tenetur. Huius verò tam grauis & ingentis oneris, angelicis planè humeris formidandi, magnitudinem, vt facilius ferre posset, venerabiles fratres suos Catholicos Episcopos in partem suæ sollicitudinis aduocauit, qui tanquam seniores in populo Dei, pleni sapientiæ spiritu, in sua quisque pastorali vigilia excubantes, illius supremi in terris pastoris immensos labores subleuarent, in quo vno Deo auctore, plenitudo residet potestatis: Nimirum, vt Episcoporum opera, & adiumento, vbique locorum gregis sibi commissi vultum agnosceret, & spiritualium ouium morbos intelligeret, curationesq; adhiberet, atque ex sui muneris officio, perdita requireret, abiecta reduceret, confracta alligaret, infirma consolidaret, pinguia, & fortia custodiret: denique assiduis pastorum vocibus admonitus, de toto Ecclesiarum singularum statu certior redderetur, ne quicquam omnino illum lateret earum rerum quas ad Dei gloriam augendam, ad Christianam Religionem propagandam, ad animarum salutem procurandam, necessario eundem scire, atque intelligere oportet, vt omnibus cognitis & examinatis, pro ea, quæ sibi à Christo Domino tributa est, summa potestate, alia in Vinea Domini Sabaoth euellat, alia plantet, alia ædificet, alia destruat, quemadmodum ex rerum, & temporum conditione salubrius in Domino viderit expedire. Ob quas sanè causas iure optimo, & Spiritus sancti instinctu, à sanctissimis Pontificibus Prædecessoribus nostris iam ab antiquissimis temporibus institutum est, & per multas ætates magno Ecclesiæ Dei commodo obseruatum, vt singuli Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchæ, cæteris præscriptis temporibus, per se ipsos, vel per certum eorum Nuncium, omni occasione seposita, Beatissimorum Apostolorum Petri, & Pauli, qui hanc almam Vrbem suo sanguine consecrarunt limina, tanquam fidei petram, & totius sacerdotalis vnitatis fontem iure iurando se visitaturos pollicerentur, atque ita S. R. E. matris suæ complexu recreati, & paterno summi Pontificis colloquio roborati, ad Ecclesias suas regendas alacriores, & instructiores redirent. Cæterùm hæc tam salutaris, atque necessaria Constitutio, partim hominum negligentia, partim antiqui humani generis hostis astutia, varijs etiam insurgentibus temporum calamitatibus, valde refriguit, alijs alia, atque alia impedimenta prætexentibus, in graue animarum suarum periculum, & quibus præsunt, Ecclesiarum detrimentum. Nec verò dubitandum est, quòd sine maximò animi mœrore commemorare non possumus, perniciosissimas hæreses, quibus multis iam annis, hominum peccatis ita promerentibus, Ecclesia vexatur, & Christi Domini vestis dilaceratur, ex eiusmodi saluberrimæ visitationis intermissione partim ortas esse, partim latenti progressione magnum incrementum accepisse. Nam si celeriter in ipso nascentis mali initio, ab ipsis Episcopis pro rei grauitate ad Romanum Pontificem relatum esset, sane illius prouidentia, & auctoritate, statim venenatæ stirpes ex agro Domini euulsæ essent, & diabolici ignis scint illæ subito oppressæ, atque restinctæ in tot flammas, & luctuosa incendia non erupissent. Hæc, atque alia grauissima incommoda, cum primum ad summi Apostolatus apicem, meritis licèt imparibus, Deo ita volente, vocati sumus, attentius considerantes, non solùm ex intimis animi sensibus indoluimus, sed statim de adhibendo remedio, diuina gratia adiutrice, cogitare cœpimus: Vrget enim nos Dei timor, & acres animo nostro stimulos dies noctesq; subijcit, quemadmodum in tremendo illius iudicio, administrationis nostræ rationem reddamus. Nam si huic tanto malo, quod magis quotidie ingrauescit, non occurramus, non possumus nobis ipsis non valde timere, cum crebro in mentem veniant, & quasi aures nostras personent sacræ illæ voces, comminationis, & terroris plenæ: Fili hominis speculatorem dedi te domui Israel, & sanguinem eius de manibus tuis requiram. Et quod Petro à Domino dictum est: Confirma fratres tuos. Et illud Apostoli Pauli, quod tanto magis ad nos pertinet, quanto maiorem præter cæteros, pastoralis officij curam sortiti sumus: Attendite vobis, & vniuerso gregi, in quo vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sanguine suo. Quocirca eorundem Prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, simulq; modum, & temporum spatia Ecclesiarum earundem Præsulibus, pro cuiusq; interuallo, & locorum distantia, moderantes hac perpetua Constitutione sancimus, decernimus, & mandamus: vt omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi per vniuersum terrarum Orbem constituti à nobis deinceps ordinandi, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, antequam munus consecrationis suscipiant, seu eis consecratis Pallium de Beati Petri corpore sumptum tradatur, aut si ad aliam Ecclesiam transferantur, antequam illius regimini, & administrationi se immisceant siquidem præsentes in Curia fuerint, in manibus S.R.E. Diaconi Cardinalis ordine prioris, si vero absentes in manibus Antistitis, qui ad impendendum munus prædictum, aut ad tradendum Pallium huiusmodi à Sede Apostolica delegabitur: iurent iuxta formulam in libro Cancellariæ Apostolicæ Quinterno appellato, nuper descriptam, se Beatissimorum Apostolorum Petri & Pauli limina, statutis in hac nostra Constitutione temporibus, personaliter, ac per se ipsos visitaturos, ac nobis, & successoribus nostris pro tempore existentibus Romanis Pontificibus rationem reddituros de toto eorum pastorali officio, deq; rebus omnibus ad ipsarum, quibus præsunt Ecclesiarum Statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum deniq; quæ illorum fidei creditæ sunt salutem, quouis modo pertinentibus, & vicissim Mandata Apostolica humiliter recepturos, & quam diligentissimè executuros. Quòd si legitimo impedimento detenti fuerint, iurent se prædicta omnia adimpleturos per certum nuncium ad id speciale mandatum habentem, de gremio suorum Capitulorum, aut alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, seu alias personatum habentem, aut si huiusmodi hominem Ecclesiastica dignitate, & personatu præditum non habeant, per Diœcesanum Sacerdotem, & si Clero careant, omninò per aliquem alium Presbyterum secularem, vel regularem spectatæ probitatis, & religionis de supradictis omnibus plene instructum. De huiusmodi autem impedimento docere debeant per legitimas probationes, ad dictum primum Diaconum Cardinalem per supradictum Nuncium transmittendas. Quin etiam Principes temporales, si quid pro eorum pietate, & erga hanc Apostolicam Sedem obseruantia Romano Pontifici voluerint significare, eosdem

siue

ſiue Epiſcopos, ſiuè alios, qui ab eis mittentur, fidos habebunt nuncios, ac relatores, quorum opera, ab eadem ſede pro illorum Dominijs, Ditionibus, & rebus firmandis, ac ſtabiliendis, & cum Dei, & Sanctæ Religionis cauſa, ſine qua tuto conſiſtere haud poſſunt, coniungendis, opportuna ſinceræ charitatis officia, conſilia, atque ſubſidia expectare certo poterunt. Ad hoc autem debitum Viſitationis officium commodè explendum ſupradicti omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiſcopi, & Epiſcopi Itali videlicet, vel ex Italicis Inſulis, vnde in Italiam commodius traijci poteſt veluti Siculi, Sardi, Corſi, & alij adiacentium Prouinciarum Italiæ, ac etiam Dalmatiæ, & Græcarum, quæ è regione ipſis Italiæ, & Siciliæ oris ſunt, tertio anno, Germani vero, Galli, Hiſpani, Belgæ, Bohemi, Vngari, Poloni, Angli, Scoti, Iberni, & cæteri omnes, qui in Europa ſunt citra mare Germanicum, & Balticum, ac omnium inſularum Maris Mediterranei, quarto anno, & qui intra Europæ fines ſunt, his Prouincijs remotiores, ac etiam Africani littoribus noſtris aduerſi, ac Inſularum Maris Oceani Septentrionalis, & Occidentalis Europæ, & Africæ citra continentem noui Orbis, tam qui nunc ſunt, quàm qui ad Catholicam fidem per miſericordiam Dei aliquando redierint, quinto anno. Aſiatici vero, & qui extra Aſiam, & in alijs nouis terris Orientalibus, Meridionalibus, Occidentalibus, & Septentrionalibus tam in Inſulis, quàm in Continentibus, & denique in quibuſlibet Mundi partibus decimo anno iter ſuſcipiant, & Deo concedente perficiant, idemque inſtitutum tertio quoque, quarto, quinto, & decimo anno repetant, & obſeruent. Hæc autem annorum ſpatia à tempore ſuſcepti muneris conſecrationis, vel Pallij traditionis, aut translationis, vt præfertur, incipiant. Quę ne longius differatur, Volumus quòd tempus qualecunque excurſum alicui ex ſupradictis Pręſulibus, qui ſiuè morte pręuentus, ſiuè alia quacumque de cauſa ob non finitum tempus ei pręſcriptum, dicta limina non viſitauerit, ita illius ſucceſſori effluxiſſe, & excurriſſe intelligatur, vt termino ipſo iuxta Prędeceſſoris ſui iuſiurandum completo debitam tunc viſitationem quamprimum conficere teneatur. Hi vero ex ſupradictis Antiſtitibus, qui hactenus ab hac Sancta Sede ordinati ſunt, aut dictum Pallium ab ea ſuſceperunt, aut ad aliam Eccleſiam tranſlati ſunt, prout cuique diſtantia locorum, & temporum interualla præſcripta ſunt, ad ſupradicta omnia obſeruanda à die publicationis præſentis conſtitutionis omninò teneantur. Iubemus igitur in virtute ſanctę obedientię ſupradictis omnibus Antiſtitibus præſentibus, & futuris, vt viſitationem prędictam ſibi, ſuisq; Eccleſijs adeo vtilem, ac neceſſariam iuxta præſcriptam formulam omninò conficiant. Si verò, quod abſit, non egerint, eos ab ingreſſu Eccleſiæ, ac etiam ab adminiſtratione tam ſpiritualium, quàm temporalium, necnon à perceptione fructuum ſuarum Eccleſiarum, à Capitulis eorum omni exceptione, & mora ceſſante, interim liberè exigendorum, & in opus fabricæ, ſeu ornamentorum Eccleſiæ emptionem, prout maior exegerit neceſſitas, inſumendorum, ipſo facto tam diù ſuſpenſos eſſe volumus, donec à contumacia reſipiſcentes relaxationem ſuſpenſionis huiuſmodi à ſede prædicta meruerint obtinere. Non obſtantibus priuilegijs, abſolutionibus, Indulgentijs, & alijs conceſſionibus de non viſitandis liminibus eiuſmodi quibuſcumque Eccleſiarum Prælatis, & per quoſcunque Rom. Pont. ac etiam nos, & dictam ſedem ex quibuſuis cauſis perpetuò vel ad tempus conceſſis, extenſis, & innouatis, quæ omnia contra præmiſſa quicquam nolumus ſuffragari, alijſque contrarijs quibuſcumque. Cæterum nos ſaluti, & conſcientiæ ſecuritati eorum Præſulum, qui ad huiuſmodi viſitationem obligati, eam contra iuſiurandum hucuſque diſtulerunt, conſulere volentes, eos ſingulos à periurij reatu, & à Canonicis Apoſtolicisq; omnibus ſententijs, quas propterea incurrerunt, auctoritate præſentium abſoluimus, quos tamen pro exceſſu huiuſmodi eleemoſynam quantam & cui, vel quibus eorum Confeſſarius ſtatuerit applicandam, volumus erogare. Quia vero difficile nimis eſſet præſentes literas quocumque illis opus erit, perferri, Volumus quoque, vt earum exemplis etiam impreſſis manu Notarij publici, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę obſignatis, eadem prorſus adhibeatur fides, quæ ijſdem præſentibus, etiam in dicto Quinterno deſcribendis haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctionis, decreti, mandati, iuſſionis, abſolutionis, & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ Apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1585. 13. Calend. Ianuarij, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

H. Prodat.

Jo. Baptiſta Canobius.

C. Robert.

Anno à Natiuitate Domini Milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto, Indictione decimatertia, die [illegible]ro vigeſima Menſis Decembris, Pontificatus Sanctiſs. D. N. D. Sixti Diuina Prouidentia Papæ V. Anno I. R[illegible]roſcriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in valuis ſeu portis S. Ioannis Lateranenſis, & S. Petri Principis A[illegible]tolorum de Vrbe, necnon Cancellarię Apoſtolicę, & in acie Campi Florę, & per aliquod temporis ſpaci[illegible] di[illegible]ſſę, per nos Ioannem Freile, & Nicolaum Tagliettum S. D. N. Papæ Curſores.

Alex. Parabiacus Mag. Curſ.